

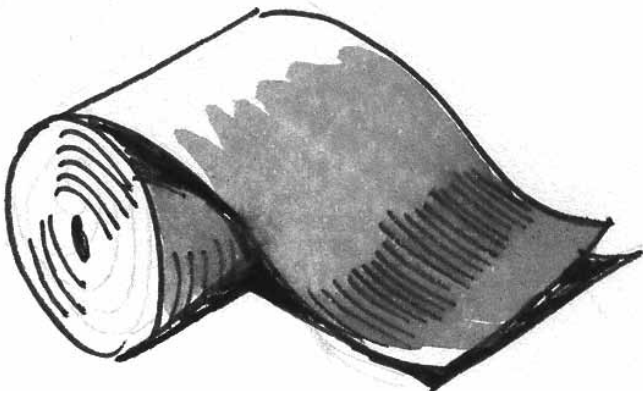
POMNÍK VO SVITE

Mnohé z našich miest majú kultúrne pamiatky alebo pomníky na počesť oslobodenia z čias druhej svetovej vojny.

Aj v mojom meste Svit máme takýto pomník. Nachádza sa na konci hornej časti Svitú v parku, pred podnikom Chemosvit. No, na zaplakanie je to, že keď odtiaľ vychádzame alebo prechádzame sa cez park, vždy zakopneme o nejakú fľašu od vína alebo tvrdého alkoholu. Na kvetináčoch väčšinou sedia naši spoluobčania - bezdomovci. Potom sa z kvetináčov stávajú odpadkové koše. Na tento pomník vedú schody. Park však neznečisťujú len bezdomovci, ale aj iní ľudia.

Nedaleko sa nachádza pizzéria, ktorá funguje ako donášková služba a nie je tam miesto na sedenie. Potom si tu zvolí väčšina ľudí miesto na konzumovanie svojich jedál pomník, z dôvodu, že na schodoch sa dobre sedí. Na tomto by nebolo nič, keby škatule od pizze alebo obaly od hamburgerov sa nepovaľovali okolo pomníka a pod schodištom.

Treba apelovať nielen na ľudí, ktorí pomník a pamätné miesto znečisťujú, ale aj na kompetentných úradníkov mesta, aby spomienkové miesto chránili a čistili.

A EŠTE RAZ O SVITE

Medzi športové pamiatky môjho mesta Svit patria okrem chátrajúceho štadióna aj mostíky. Malo ísť o veľkolepú stavbu z minulosti s myšlienkou do budúcnosti. Mostíky sa nachádzajú na okraji lesa, vedľa veľkej známej továrne Chemosvit. Boli postavené v minulosti pre úspešných skokanov na lyžiach. Keďže Slovensko bolo zaradené na kandidáta na ZOH, mostíky sa začali obnovovať. Naše očakávanie však vtedy padlo tak rýchlo ako naša vláda pri schvaľovaní eurovalu. Slovensko bola asi až príliš dokonalá krajina, tak nás radšej nevybrali. Týmto sa naše ilúzie o zviditeľnenie Slovenska ako kultúrnej a športovej krajiny vo svete skončili. Jediný, kto sa o tieto mostíky zaujíma doteraz, sú bezdomovci, lebo je to lukratívny flek.

CHODNÍKY V OBCI SÚ POTREBNÉ ALEBO NIE?

V známej, turistami navštevovanej obci Hrabušice, chýbajú chodníky. Nahnevani sú nielen občania tejto obce, ale aj návštevníci, ktorí vyhľadávajú bezpečnosť. Na cestách je neskutočný chaos. Z jednej strany ľudia, z druhej cyklisti a stredom sa predierajú autá. Nehovoriac o žiakoch a mamičkách s kočiarimi! Keďže nepomohla petícia za vybudovanie chodníkov, pomôže výmena vedenia v obci? Alebo čakáme kým sa niečo stane?

Mal by zvíťaziť zdravý rozum. Z začať budovať chodníky čím skôr. Ponúkame turistom krásnu prírodu v Slovenskom raji, ale ich bezpečnosť pri spoznávaní a potulkách našou dedinou je ohrozená.

Treba sa vyhnúť zbytočným neprijemnostiam.

A čo poviete na cyklotrasy, športové aktivity? V širokom okolí Hrabušíc chýbajú.

CHÁTRAJÚCI ČERVENÝ KLÁŠTOR

Určite každý z nás pozná film *Legenda o lietajúcom Cypriánovi*, ktorý bol nakrútený v Červenom Kláštore, kde v minulosti žili kamaldulský mnísi. Toto miesto by malo vyzerať čo najkrajšie, pretože tu sa jeden z mníchov, konkrétne Romuald Hadbavný pokúsil o prvý slovenský preklad Biblie.

Turisti tu chcú obdivovať nielen prostredie, ale aj výhľad kláštora. Kláštor by potreboval menšiu rekonštrukciu, ale najmä obrovské množstvo metiel a prachoviek. Predstavte si, že vystúpíte z auta a keď podídete bližšie ku kláštoru, prvé, čo uvidíte, je prach a pavučiny. Navyše by bolo treba aj nejaký ten chodníček. Je tu síce priestor pre chodcov, ale rodiny s malými deťmi v kočiarikoch majú problém. Nikto totiž nevymyslel lietajúce kočky.

Štát často míňa peniaze na nepodstatné veci, ale na kultúrne pamiatky zrejme nemá alebo sa tvári, že je všetko v poriadku.

